

иныхъ скатъ горъ и много милостыней на си-
ромасы раздадохъ, и възвратихъся въ Ватопедъ.

Поживѣхъ послѣ не много вѣрѣма въ молн-
твѣхъ и послушаніе купно съ просты-тѣ братіа.
Повѣрѣма стана нѣкомъ нужда Игумену да иде
въ Цареградъ, при императора, изъ онъ избра прѣ-
подобнаго Савѣхъ достойна вмѣсто себе. Като
отиде прѣподобный въ Цареградъ при императо-
ра, а той като го видѣ възрадуваѣа, като че
ангела Божіаго видѣ. Пыта и за здравіе-то на
отца прѣподобнаго Сѹмеона, и похвалягы мно-
го че ѣа освободихъ отъ суетно-то попеченіе. Св.
Савѣа обави причинъ-тѣ императору, за ко-
то вѣ проводенъ, и като видѣ удовно вѣрѣма
приложи и друго прошеніе, каза: ще просиъ
отъ Ваше Величество всемилостывѣйшій царю,
зануштѣлый мнхастырь Хилндарь, ако благоиз-
воли Ваше Величество да го обновимъ. Царь-а
съ радость имъ го дарува, и подтвърди съ хрисо-
булы и обѣщаѣа друго що-то имѣтъ нуждѣхъ
нека просиътъ.

Послѣ прѣподобный като ѣа върна въ Вато-
педъ ави Игумену за исполненіе-то дѣло отъ
императора, и за испрошеніе-то на Хилндарь, и
подтвържденіе-то граммотно [9].

(9) Коако вѣ неудобно на Игумена ватопедскій за раздаче;